

Psikanalitik Kurama Göre Ferdinand Animasyon Filminin Analizi

Analysis of the Animated Film Ferdinand According to Psychoanalytical Theory

1. Mehmet BİÇER¹

Özet

Bu makale, Carlos Saldanha yönetmenliğindeki *Ferdinand* adlı animasyon filminin psikanalitik kuramlar çerçevesinde kapsamlı bir analizini sunmaktadır. Çalışmada, Freud'un topografik ve yapısal modeli ile psikoseksüel gelişim kuramı temel alınarak, filmdeki karakterlerin içsel çatışmaları, bilinç dışı arzuları ve toplumsal normlara karşı verdikleri mücadeleler detaylandırılmaktadır. Ferdinand karakteri, içgüdüsel olarak şiddetten kaçınmayı seçerken, aynı zamanda kendisine dayatılan beklentilere karşı direnç göstermektedir. Bu durum, Ferdinand'ın kimlik arayışı sürecinde barışçıl bir yaşam arzusu ile çevresinin ondan beklediği rollere karşı bir meydan okuma olarak ele alınmaktadır. Makale, Ferdinand'ın çocukluk döneminden itibaren gelişen kimlik sürecini, bilinç dışı arzularını ve ego ile süpereo arasındaki çatışmalarını, Freud'un psikanalitik kuramları ışığında çözümlemektedir. Çalışma ayrıca, animasyon filmlerinin eğitim ve terapi süreçlerinde bir analiz aracı olarak kullanılabilirliğini vurgulamaktadır. *Ferdinand* filmi, bireysel kimlik arayışını ve toplumsal beklentilere karşı verilen mücadeleyi güçlü bir şekilde işleyen, zengin bir anlatı olarak değerlendirilmektedir. Bu analiz, filmin bilinç dışı arzular, ego, süpereo ve psikoseksüel evreler arasındaki dinamikleri nasıl ortaya koyduğunu derinlemesine irdelemektedir.

Anahtar Kelimeler: Psikanalitik kuram, yapısal model, topografik model, psikoseksüel gelişim, animasyon.

Abstract

This article presents a comprehensive analysis of the animated film Ferdinand directed by Carlos Saldanha within the framework of psychoanalytic theories. In this study, the internal conflicts, unconscious desires and struggles of the characters in the film are detailed based on Freud's topographic and structural model and psychosexual development theory. While the character Ferdinand instinctively chooses to avoid violence, he also resists the expectations imposed on him. This situation is considered as a challenge to the roles expected of him by his environment and the desire for a peaceful life during Ferdinand's search for identity. The article analyzes Ferdinand's identity process, his unconscious desires and the conflicts between ego and superego, which develop from childhood, in the light of Freud's psychoanalytic theories. The study also emphasizes that animated films can be used as an analysis tool in education and therapy processes. The film Ferdinand is evaluated as a rich narrative that powerfully handles the search for individual identity and the struggle against social expectations. This analysis delves into how the film reveals the dynamics between unconscious desires, ego, superego and psychosexual stages.

Keywords: Psychoanalytic theory, structural model, topographic model, psychosexual development, animation.

Başvuru/Submitted: 29/09/2024

Kabul/Accepted: 08/11/2024

Yayın/Online Published: 15/11/2024

Atıf/Citation: Biçer, M. (2024). Psikanalitik kurama göre ferdinand animasyon filminin analizi. *Psikolojik Araştırma Perspektifleri Dergisi*, 1(2), <https://doi.org/10.5281/zenodo.14170265>

¹ Yüksek Lisans Öğrencisi, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Sivas, Türkiye, mehmetbcr@yandex.com

Psikanalitik kuram, filmleri analiz etmek, karakterlerin bilinçdışı motivasyonlarına, anlatılara gömülü sembolik anlamlara ve insan davranışını yönlendiren psikolojik dinamiklere odaklanmak için zengin bir çerçeve sunmaktadır (Luo, 2024). Freudyen kuram, 19. yüzyılın sonlarında ve 20. yüzyılın başlarında Sigmund Freud tarafından geliştirilen ve psikanalizin temel yönlerinden biri olarak kabul edilen bir kuramdır (Frosh, 2014). Psikoloji, edebiyat ve kültürel çalışmalar gibi birçok alanda önemli bir etki yaratmıştır. Freud'un çalışmaları, bilinçdışını anlamaya odaklanırken, çocukluk deneyimlerinin kişiliği şekillendirmedeki rolü ve rüyalar ile cinselliğin önemi üzerinde yoğunlaşmaktadır (Kościelecka, 2020). Freudyen kuramın temel kavramlarından biri bilinçdışı zihindir. Freud, insan davranışlarının büyük ölçüde bilinçdışı düşünceler ve duygulardan etkilendiğini ileri sürmektedir (Freud ve Boehlich, 1990). Freud, zihni id, ego ve süperegö şeklinde üç bölüme ayırmıştır: İd, ruhumuzun temel içgüdülerini ve dürtülerini içeren, zevk ilkesine göre çalışan temel kısımdır; ego, id'in arzuları ile dış dünyanın gerçekleri arasında aracılık yapan ve gerçeklik ilkesine göre işleyen rasyonel kısımdır; süperegö ise toplumsal normları ve değerleri içeren ve genellikle id'e karşı denge sağlayan ahlaki bileşendir (Freud, 1989). Freud'un psikoseksüel gelişim kuramı, kişiliğin çocukluk döneminde bir dizi aşamadan geçerek geliştiğini öne sürer. Bu aşamalar sırasıyla oral, anal, fallik, latent ve genital evredir (Cameron, 1967). Freud, çatışmaların herhangi bir aşamada çözülememesi durumunda, yetişkin kişiliğini etkileyen fiksasyonların oluşabileceğini ileri sürmektedir (Elkatawneh, 2013). Freud ayrıca rüyaların bilinçdışına açılan bir pencere olduğuna inanmıştır. Rüyaların analizi, bastırılmış arzuları ve çözülmemiş çatışmaları açığa çıkarabilmektedir. Bu analiz, rüyaların açık içeriğinde (görünürdeki hikâye) gizli anlamların ifade edildiği varsayımına dayanmaktadır (Lewin, 1955).

Freudyen kuramın çeşitli disiplinler üzerindeki etkisi derindir. Edebiyat alanında baskı ve arzu temalarını keşfederek anlatı yapılarını ve karakter gelişimini etkilerken kültürel çalışmalarda Freud'un fikirleri, cinsellik, cinsiyet rolleri ve kimlik ile ilgili toplumsal normları anlamak için kullanılmaktadır (Kościelecka, 2020). Bununla birlikte, Freudyen

kuram ampirik destek eksikliği ve anekdot niteliğindeki kanıtlara aşırı dayanması gibi sebeplerle eleştirilmiştir (Denno, 2005). Feminist kuramcılar ise Freud'un kadın ve cinsellik hakkındaki görüşlerini fallosentrik bulmuş ve bu da fetişizm ve skopofili gibi kavramların modern bağlamlarda yeniden değerlendirilmesine yol açmıştır (Kościelecka, 2020). Tüm bu eleştirilere rağmen, Freudyen kavramlar günümüzde çağdaş psikanaliz kuramlarında ve kültürel kuramlarda hâlâ geçerli olmaktadır. Ayrıca insan davranışlarını ve motivasyonlarını anlamak için güçlü bir çerçeve sunmaya devam etmektedir (Frosh, 2014).

Freudyen analiz, çeşitli sinema metinlerine uygulandığında aydınlatıcı olabilmekte ve karakter gelişimi, temalar ve izleyici katılımı hakkında daha derin içgörüler ortaya çıkarabilmektedir (Jones, 2022). Film analizinde kullanılan ekollerden Freudyen analizde, Freud'un savunma mekanizmaları ve bilinçdışı gibi psikanalitik kavramları film analizinde sıklıkla kullanılmaktadır. Örneğin, *Artık İnsan Değil* (2019) filminin uyarlamasında, kahramanın kimlik ve sosyal uygunlukla mücadeleleri, inkâr ile yansıtma gibi Freudyen savunma mekanizmaları aracılığıyla incelenmektedir. Savunma mekanizmaları karakterlerin travma ve suçlulukla nasıl başa çıktıkları hakkında bilgiler sağlamaktadır (Setyo ve Nugroho, 2024).

Lacancı kuram, Fransız psikanalist Jacques Lacan tarafından Freudyen psikanalizi dilbilimsel ve yapısal bir mercekle yeniden yorumlayan bir çerçevedir ve psikanalitik pratik ile kültürel kurama katkı sağlamaktadır (Green ve Vanheule, 2023). Lacan, bilinçdışının dil gibi yapılandırıldığını ve dil aracılığıyla işlediğini öne sürmektedir, böylece bilinçdışı düşünceler dil gibi analiz edilebilmektedir (Vanheule, 2013). Lacan'ın "ayna aşaması" ise, bir bebeğin yansımaları tanıdığı anı tanımlamaktadır ve kimliğin idealize edilmiş bir versiyonunun oluşumuna yol açmaktadır (Daiello, 2010). Lacan insan deneyimini imgesel, simgesel ve gerçek olarak üç kayda ayırmaktadır (Vanheule, 2011). Lacancı kuramda arzu, bir eksiklik duygusundan doğar ve bireyler tatmin arayışında ulaşılamaz nesnelere yönelmektedirler (Green ve Vanheule, 2023). Psikanalizde Lacan, dil sürçmeleri gibi dilsel detayların bilinçdışı içgörüler sunduğunu savunmaktadır (Vanheule, 2013). Lacancı kuram,

edebiyat, film, feminist kuram ve politik analiz gibi alanlarda kimlik, temsil ve öznellik temalarını anlamada da etkilidir. Lacancı kuram, özellikle gerçek, imgesel ve sembolik kavramları, film analizi için farklı mercek sunmaktadır (Daiello, 2010). 2002 yılında yayımlanan *Derinlerde Saklı 100 Çiçek* filminin anlatısı, Lacan'ın Üç Dünya Kuramı aracılığıyla yorumlanıp kahramanın gelenek ve modernite arasındaki iç çatışmalarını araştırmaktadır. Bu filmin analizi, kendini tanıma yolculuğunu ve benlik ile öteki arasındaki karmaşık etkileşimi vurgulayarak filmin psikolojik deneyimleri nasıl yansıtabileceğini ve şekillendirebileceğini göstermektedir (Luo, 2024).

Psikanalitik analiz, korku filmlerinin toplumsal kaygıları ve insan psikolojisinin daha karanlık yönlerini nasıl yansıtabileceğini, izleyiciyi kendi korkuları ve bastırılmış duygularıyla nasıl yüzleştirebileceğini ortaya koymaktadır (Jones, 2022). Psikanalitik Kuram, filmdeki kadınlık temalarını keşfetmek için de uygulanabilmektedir. 1971'de gösterime giren *A Casa Assassinada* filminde Nina karakteri, Freudyen kadınlık merceğinden analiz edilip deneyimlerinin daha geniş toplumsal cinsiyet yapılarını nasıl yansıttığı incelenmektedir. Bu tür bir analiz sadece karakter motivasyonlarını aydınlatmakla kalmaz, aynı zamanda sinemada kadınların temsilini de eleştirmektedir (Da Costa, 2021). Lacan'ın dil aracılığıyla kimlik oluşumunu tartışan Ayna Evresi Kuramı, psikanalitik film analizinin bir başka kritik yönünü temsil etmektedir. *Piyano* (1993) filminde Ada karakterinin konuşmayı reddetmesi, dilin temsil ettiği sembolik düzene karşı bir direnişi simgelemektedir. Bu analiz, filmin anlatısı içindeki kimlik oluşumunun karmaşıklığını ve iletişimin psikolojik etkilerini ortaya koymaktadır (Sekmen, 2022).

Psikanalitik Kuram, animasyon filmlerini analiz etmek için zengin bir çerçeve sağlar ve bu anlatıların hem çocukların hem de yetişkinlerin bilinçdışı arzularını, korkularını ve toplumsal normlarını nasıl yansıtabileceğini ve şekillendirebileceğini ortaya çıkarmaktadır. Bu analiz, kimlik, korku ve marjinal grupların tasviri temalarını incelemektedir (Uzuegbunam ve Ononiwu, 2018). Psikanalizde film analiziyle ilgili anahtar kavramlardan biri, Freud'un "tekinsiz" kavramıdır. Bu kavram, tanıdık şeyler tuhaf veya yabancı hale geldiğinde ortaya

çıkan rahatsız edici duyguları tanımlamaktadır. Animasyon filmlerinde psikolojik kaygıları yansıtan korku ya da rahatsızlık uyandıran karakterler veya senaryolar ortaya çıkabilmektedir. Örneğin, canavar veya dünya dışı figürlerin tasviri, iç çatışmaları ya da toplumsal korkuları sembolize edebilir ve izleyicilerin bu sorunlarla güvenli bir ortamda yüzleşmesine olanak tanımaktadır (Webley, 2016). Animasyon filmleri genellikle toplumsal klişeleri güçlendirmek veya bunlara meydan okumak için bir araç görevi görmektedir (Uzuegbunam ve Ononiwu, 2018). Disney'in 2012 yılında vizyona giren *Frankenweenie* filminin analizi, animasyonlu anlatıların belirli grupları, özellikle de beyaz olmayan insanları nasıl şeytanlaştırabileceğini vurgulamaktadır ve bu karakterlerin tasvirinin çocukların algılarıyla davranışlarını etkileyebileceğini, potansiyel olarak olumsuz tutumları teşvik edebileceğini ve klişeleri güçlendirebileceğini göstermektedir (Hawley, 2015). Çalışma, bu tür tasvirlerin sadece eğlence olmadığını, özellikle bu filmlerin kültürel olarak önemli olduğu bağlamlarda, toplumsal normlar ve bireysel ruhlar üzerinde derin etkileri olabileceğini vurgulamaktadır (Uzuegbunam ve Ononiwu, 2018). Çocukların animasyon filmlerine maruz kalmaları çok önemlidir, çünkü bu anlatılar genellikle davranış için model görevi görmektedir (Türkmen, 2020). Psikanalitik Kuram, çocukların bu filmler aracılığıyla iletilen mesajları içselleştirdiklerini ve bunun da kimlik, ahlak ve sosyal dinamikler hakkındaki anlayışlarını şekillendirebileceğini öne sürmektedir (Nurmina ve Rinaldi, 2021). Animasyon filmlerdeki belirli karakterlerin veya durumların ortaya çıkardığı korku ve endişe, bireylerin gelişimlerini ve iletişim biçimlerini etkileyebilmektedir (Uzuegbunam ve Ononiwu, 2018).

Animasyon filmleri, toplumsal değerleri çeşitli şekillerde yansıtmak ve bunlara meydan okumak için güçlü bir araç olarak hizmet etmektedir. Genellikle kültürel normları, ideolojileri ve tarihsel bağlamları kapsarken, aynı zamanda bu değerleri eleştirmek ve yeniden hayal etmek için bir platform sağlamaktadırlar. Animasyon filmlerinin toplumsal değerlerle nasıl ilişki kurduğunun bazı önemli yönleri bulunmaktadır (Piatti-Farnell ve Nairn, 2023). Animasyon filmleri sıklıkla üretildikleri toplumların kültürel değerlerini ve normlarını yansıtmaktadır. Örneğin, Disney filmleri, genellikle beyaz, sömürgeci bir geçmişe nostaljik

bir bakış açısını yansıtan cinsiyet rolleriyle ırksal klişeleri tasvir etmeleri nedeniyle eleştirilmiştir. Bu tür temsillerin çağdaş toplumda çocukların ırk ve cinsiyet anlayışı üzerindeki etkileri hakkında tartışmalar bulunmaktadır (Porter, 2016). Birçok animasyon filmi, çocuklara doğru ve yanlış öğreterek toplumsal beklentilerle uyumlu ahlaki mesajlar iletmektedir. Bu anlatılar genellikle kahramanlık, dostluk ve aile değerleri hakkındaki geleneksel fikirleri güçlendirip çocukların dünyalarını anladıkları ahlaki çerçeveyi şekillendirmeye yardımcı olmaktadır (Bina ve ark., 2014). Bazı animasyon filmleri ise mevcut toplumsal normlara ve klişelere aktif olarak meydan okumaktadır. Örneğin, 2016 yılında gösterime giren *Zootopia* gibi filmler, antropomorfik karakterleri aracılığıyla toplumsal önyargıları eleştiren bir anlatı sunarak önyargı ve ayrımcılık konularını ele almaktadır. Bu durum, hoşgörü ve kabullenme gibi temaların incelikli bir şekilde araştırılmasına olanak tanıyarak izleyicileri kendi önyargılarını sorgulamaya teşvik etmektedir (Jack ve Porter, 2011). Animasyon filmleri genellikle ruh sağlığı, kimlik arayışı ve çevresel kaygılar gibi karmaşık sosyal sorunları ele almaktadır. Örneğin, 2015 yılında vizyona giren *Ters Yüz* animasyon filmi, duyguların ve zihinsel esenliğin karmaşıklığı hakkında bilgiler sağlamaktadır (Viljoen, 2023). 2003 yılında gösterilen *Karayip Korsanları* gibi filmler, geleneksel iyilik ve kötülük kavramlarını istikrarsızlaştıran, basit anlatılara meydan okuyan ahlaki açıdan belirsiz figürler sunan karakterler içermektedir. Bu karmaşıklık, izleyicileri ahlak ve karakterlerin eylemlerinin ardındaki motivasyonlar hakkında eleştirel düşünmeye teşvik ederek insan davranışının daha empatik bir şekilde anlaşılmasını teşvik etmektedir (Jack ve Porter, 2011).

“Ferdinand” filmi çocuklara yönelik bir animasyon filmi olmasına rağmen bireyin içsel çatışmaları, kimlik arayışı ve toplumsal beklentilere uyum çabası gibi yetişkin dünyasına özgü konuları derin bir şekilde ele alması ve Psikanalitik Kurama uygun olmasından dolayı tercih edilmiştir. Ana karakter Ferdinand’ın kendi doğasına aykırı bir biçimde güçlü ve saldırgan olma beklentisine karşı pasif direnişi, onun bireysel kimlik arayışını sembolize etmektedir. Bu film, çocuklara görünürde basit bir hikaye anlatırken, aynı zamanda kendini

bulma, özgünlük ve uyum arasındaki çatışmaları işleyerek çocuk izleyicilere derin bir mesaj vermektedir. Çalışmada Ferdinand'ın bu kimlik arayışı süreci, psikanalitik kuramda bilinçdışı, id, ego, süperego ve savunma mekanizmaları gibi temel kavramlar üzerinden analiz edilerek alana özgün bir katkı sunulması amaçlanmaktadır. Özellikle Freud'un içsel çatışmalar kuramı ve Lacan'ın "ayna aşaması" gibi kavramlarıyla bağlantı kurularak, filmin ana temasının derinlemesine çözümlenmesine yönelik bir çerçeve sunulması hedeflenmektedir. Bu bağlamda çalışma, psikanalitik kuramın animasyon filmlerindeki karakterlerin bilinçdışı motivasyonlarını nasıl açığa çıkardığını ve bu karakterlerin psikolojik dinamiklerini çocuk izleyiciye nasıl yansıttığını gösterecektir.

Yöntem

Film analizi yönetim, eğitim ve sosyal bilimler gibi alanlarda giderek daha fazla kullanılmaktadır (Leite ve ark., 2021). Gözlemsel çalışmaları kolaylaştıran, araştırmacıların görsel araçlar aracılığıyla zengin, bağlamsal veriler toplamasını sağlayan nitel bir araç olarak hizmet etmektedir (Aoki ve Simi dos Santos, 2020). Bu çalışma, yönetmenliğini Carlos Saldanha'nın yaptığı ve 2017 yılında vizyona giren, çeşitli ödüllere aday gösterilen ve geniş bir izleyici kitlesine ulaşan *Ferdinand* animasyon filminin, belirlenen psikanalitik yaklaşım çerçevesinde analiz edildiği betimsel bir çalışmadır.

Bu çalışmada film analizinde Freud'un yapısal modeli (id, ego, süperego) ve topografik modeli (bilinç, bilinç öncesi, bilinçdışı) temel alınmıştır. Analiz süreci, filmin önemli sahnelerini belirleyerek bu sahnelerdeki karakter davranışlarını ve bilinçdışı motivasyonları çözümlenmeyi içermektedir. İlk olarak filmin ana karakteri olan Ferdinand'ın içsel çatışmaları, çocukluk döneminden itibaren sırasıyla bilinç, bilinç öncesi ve bilinçdışı çerçevesinde incelenmiştir. Her sahnenin bilinç düzeyi belirlenmiş ve bu bağlamda Ferdinand'ın içsel arzuları, çevresel baskılarla nasıl çatıştığı ele alınmıştır. Ayrıca Freudyen psikoseksüel gelişim kuramına göre oral, anal, fallik, latent ve genital evreler üzerinden analiz edilmiştir. Bu aşamalar Ferdinand'ın kişilik gelişim sürecine uyarlanarak karakterin kimlik arayışı ve toplum baskısına karşı gösterdiği direnç daha ayrıntılı bir şekilde incelenmiştir.

Çalışma süreci, ilgili sahnelerin bilinçdışı süreçlerini anlamak ve bu süreçlerin toplumsal normlarla nasıl etkileştiğini değerlendirmek amacıyla tasarlanmıştır.

Tablo 1

Ferdinand Filmi Hakkında (<https://www.imdb.com/title/tt3411444/>)

Filmin Yönetmeni	Carlos Saldanha
Senarist	Robert L. Baird, Tim Federle, Brad Copeland (Munro Leaf ve Robert Lawson'un kitabından uyarlanmıştır)
Vizyon Tarihi	15 Aralık 2017
Tür	Animasyon, Komedi, Macera
IMDB Puanı	6.7/10
Süre	108 dakika
Orijinal Dil	İngilizce

Ferdinand filmi, Munro Leaf ve Robert Lawson'un aynı adlı çocuk kitabından uyarlanan bir animasyon olarak, psikanalitik açıdan zengin temalar içermektedir. Film, bireyin içsel dünyası, kimlik arayışı ve toplumsal baskılar gibi konulara derinlemesine dokunmaktadır.

Psikanalitik terapi perspektifinden bakıldığında, karakterin id, ego ve süperego arasındaki çatışmaları izleyiciye güçlü bir şekilde yansıtılmaktadır. Ferdinand, toplumun ve çevresinin ondan beklediği şiddet ve güç imgelerini reddederek barışçıl bir yaşam sürme arzusunu temsil etmektedir. Bu durum, id'in içgüdüsel ve dürtüsel yönlerinin ego tarafından dengelendiği, süperego'nun ise toplumsal normları ve beklentileri temsil eden bir baskı unsuru olarak işlev gördüğü bir dinamik oluşturmaktadır.

Bulgular

Tablo 2

Film Analizinde Kullanılacak Sahneler

Sahne	Dönem	Olaylar	Filmdeki Dakika
		Ferdinand, diğer boğalar gibi güçlü ve savaşçı olmak	
1	Çocukluk	yerine çiçekleri koklamayı tercih eder. Babası arenaya gider ve geri dönmez.	1:30 – 8:00
2	Kaçış	Ferdinand, babasının dövüş için gitmesinden sonra kaçmaya karar verir ve yeni bir çiftliğe kaçar.	09:15 – 11:30
3	Yeni Aileye Katılma	Ferdinand, yeni bir aileye (çiftlik sahipleri) katılır ve huzurlu bir hayat yaşamaya başlar.	12:30 – 16:00
4	Gençlik	Gençlik döneminde büyüdükçe, diğer boğalarla olan farkı daha belirgin hale gelir, barışçıl doğasıyla dikkat çeker.	16:30 – 19:00
5	Yakalanma ve Dövüş Arenasına Götürülme	Ferdinand, yanlış anlaşılmalardan sonucu yakalanır ve dövüş arenasına götürülmek üzere zorla çiftlikten alınır.	26:30 – 31:30
6	Arena Öncesi	Arena öncesinde, Ferdinand dövüşmek istemediği için içsel çatışma yaşar ve kendi doğasına sadık kalmaya çalışır.	58:07 – 1:14:07
7	Kendini Kabul ve Kurtuluş	Arenada mücadele etmek yerine dövüşü reddeder ve kendisi olma yolunda büyük bir adım atar; sonunda kaçmayı başarır ve özgürlüğüne kavuşur.	1:28:10 – 1:35:40

Tablo 2’de Ferdinand karakterinin gelişim süreci psikanalitik açıdan incelenerek her önemli olayın filmin toplam süresi içindeki yeri belirtilmektedir. Bu analiz, Ferdinand’ın içsel çatışmalarının, kimlik arayışının ve toplumsal beklentilere karşı direnç gösterme sürecinin zaman içinde nasıl şekillendiğini ortaya koymaktadır. Filmin başında yer alan çocukluk dönemi (1:30 – 8:00 dakika), Ferdinand’ın içsel dürtülerinin (id) erken yaşta nasıl ortaya çıktığını ve çevresel beklentilerle nasıl çatıştığını göstermektedir. Bu sahneler, karakterin içgüdüsel doğasının belirginleştiği kritik bir dönemdir.

Kaçış sahnesi (09:15 – 11:30 dakika), Ferdinand’ın çevresel baskılardan ve zorlayıcı durumlardan kaçışını, içsel özgürlük arzusunun bir yansıması olarak sunmaktadır. Burada ego, idin taleplerini gerçekleştirmek için devreye girmektedir. Yeni aileye katılma (12:30–16:00 dakika) dönemi ise, Ferdinand’ın barışçıl bir yaşam arayışını temsil eder ve bireyin çevreyle olan ilişkilerinde egonun denge sağlama çabasını vurgulamaktadır. Gençlik dönemi (16:30 – 19:00 dakika), Ferdinand’ın diğer boğalardan farklı olduğunu fark ettiği ve bu farkın belirginleştiği bir aşamayı anlatmaktadır. Bu dönemde ego ve süperego arasındaki çatışma yoğunlaşır; Ferdinand, içsel dürtülerine sadık kalırken toplumsal normlarla mücadele etmektedir.

Yakalanma ve dövüş arenasına götürülme sahneleri (26:30 – 31:30 dakika), Ferdinand’ın zorla dövüş arenasına götürülmesini ve toplumun sert beklentileriyle yüzleşmesini simgelemektedir. Süperegonun baskısının en yoğun olduğu bu dönem, Ferdinand’ın içsel arzularını bastırmaya zorlandığı bir mücadele sürecini temsil etmektedir. Arena öncesi sahneler (58:07 – 1:14:07 dakika) ise, Ferdinand’ın egonun denge sağlama çabası ve idin özgürlük arzusunu gösterir; karakterin kimliğinden ödün vermemesi, bu psikolojik baskılar altında dahi belirginleşmektedir.

Kendini kabul ve kurtuluş (1:28:10 – 1:35:40 dakika) sahneleri, Ferdinand’ın kendini olduğu gibi kabul ettiği ve süperego’nun toplumsal beklentilerine karşı koyduğu zirve noktasıdır. Bu bölüm, ego’nun içsel dengeyi sağlama çabasının başarıya ulaştığı ve Ferdinand’ın kimlik bütünlüğünü sağladığı anları temsil etmektedir. Film boyunca görülen bu

süreçler, bireyin kimlik keşfi ve toplumla olan mücadelesini kronolojik bir şekilde gözler önüne sermektedir. Ferdinand, bireyin kendini gerçekleştirme yolculuğunu güçlü bir şekilde yansıtarak, psikanalitik açıdan önemli bir analiz fırsatı sunmaktadır.

Ferdinand Filminin Topografik Gelişime Göre Analizi

Sigmund Freud tarafından geliştirilen psikanalitik kuram, topografik modeli zihnin yapısını ve işlevini anlamak için temel bir çerçeve olarak sunmaktadır. Bu model zihinsel süreçleri bilinçdışı, bilinç öncesi ve bilinç olmak üzere üç farklı sisteme ayırmaktadır. Bu sistemlerin her biri insan davranışını ve kişiliğini şekillendirmede çok önemli bir rol oynamaktadır (Tsikandilakis ve ark., 2019). Bilinçdışı, bilinçli farkındalığa erişilemeyen düşünceleri, anıları ve arzuları içermektedir (Gedo ve ark., 1976). Freud, bilinçdışının insan davranışının birincil kaynağı olduğuna, bireylerin eylemleri ve duyguları etkilediğine inanmaktadır (Kalita, 2021). Bilinçdışı bastırılmış içgüdüleri ve çözülmemiş çatışmaları barındırır, genellikle rüyalarda veya dil sürçmelerinde kendini göstermektedir (Freud, 2019; Tan, 2017). Bilinç öncesi, bilinçdışı ve bilinçli zihin arasında bir köprü görevi görmektedir (Robbins, 2018). Şu anda farkındalıkta olmayan ancak biraz çaba ile bilince çıkarılabilecek düşünceleri ve anıları içermektedir. Örneğin, bir arkadaşın adını veya geçmiş bir olayı hatırlamak, bilgiyi bilinç öncesinden bilinç düzeyine taşımayı içermektedir (Hong, 2007). Freud'un modelinin en küçük parçası olan bilinçli zihin, şu anda farkında olduğumuz düşünceler, duygular, algılar ve deneyimleri içermektedir (Robbins, 2018). İnsanlar için doğrudan erişilebilir ve anlık farkındalığı temsil etmektedir (Kalita, 2021).

Bilinçdışından gelen dürtüler bilinç öncesine yükselebilir ve burada serbest çağrışım veya hipnoz gibi süreçler yoluyla bilinçli düşünceye erişilebilir hale gelebilmektedir (Tan, 2017). Öncelikle bilinç öncesi ve bilinçli alemlerde faaliyet gösteren ego, id'in arzuları (bilinçdışı ile ilişkili) ile süperego tarafından dayatılan ahlaki kısıtlamalar (aynı zamanda bilinçdışı unsurlara da sahip) arasında aracılık etmektedir (Kalita, 2021). Bilinçdışından bilinç öncesine ve daha sonra bilinçliliğe geçiş, ham dürtülerin bilinçli deneyimimizin bir parçası

haline gelmeden önce gerçeklik ve sosyal normlar tarafından şekillendirildiği bir modifikasyon sürecini içermektedir (Kalita, 2021; Robbins, 2018).

Tablo 3

Filmin Topografik Gelişime Göre Analizi

Sahne	Topografik Modeldeki Yeri
1	Bilinç Dışı
2	Bilinç Dışı ve Bilinç Öncesi
3	Bilinç
4	Bilinç Öncesi
5	Bilinç ve Bilinç Dışı
6	Bilinç Öncesi
7	Bilinç

Tablo 3'e göre sahne 1'de Ferdinand'ın çocukluk döneminde, babası ve diğer boğaların arenaya gitmeye hazırlanması, toplumsal beklentileri simgelemektedir. Ancak Ferdinand, içgüdüsel olarak dövüşmek yerine çiçeklerle vakit geçirmektedir. Bu sahne, Ferdinand'ın şiddet ve mücadeleye karşı bilinç dışı bir tepki geliştirdiğini ve içsel bir barışçıl doğası olduğunu göstermektedir. Babasının dövüş arenasına gitmesi ve geri dönmemesi, Ferdinand'ın iç dünyasında baskı yaratan bir bilinç dışı çatışma doğurmaktadır. Bu sahne, Ferdinand'ın bilinç dışındaki arzularının, çevrenin beklentileriyle uyumsuz olduğunu göstermektedir.

Sahne 2'de babasının dövüşmek için arenaya gitmesinden sonra Ferdinand, bilinç dışındaki kaçma arzusuna teslim olup ailesinden uzaklaşmaktadır. Burada, bilinç dışı düzeyde yer alan kaçış arzusu, bilinç öncesine yükselip eyleme dökülmektedir. Ferdinand'ın kaçışı, onun bilinç öncesindeki korkularına ve mücadeleden kaçınma isteğine karşı verdiği tepkiyi simgelemektedir. Bu sahne, Ferdinand'ın bilinçli olarak kaçmak istemediği ancak bilinç dışının baskıları nedeniyle bunu yaptığını göstermektedir.

Sahne 3'te Ferdinand, kaçıktan sonra yeni bir aileye katılarak barışçıl bir hayat sürmeye başlamaktadır. Bu sahne, Ferdinand'ın bilinçli olarak istediği huzur dolu yaşamı temsil etmektedir. Bu noktada, bilinç düzeyinde Ferdinand'ın arzuları ve eylemleri örtüşmektedir. Çiçeklere olan ilgisi ve dövüşten uzak durma isteği, bilinçli olarak yaptığı tercihlerdir. Bu sahne, Ferdinand'ın barışçıl doğasının bilinç düzeyine çıkması ve içsel çatışmalarının bir süreliğine azalmasını göstermektedir.

Sahne 4'te gençlik döneminde, Ferdinand'ın diğer boğalarla olan farkı giderek belirginleşir ve barışçıl doğası daha çok dikkat çekmektedir. Bu fark, bilinç öncesi düzeyde yer alan içsel arzularının baskısı altındadır. Diğer boğaların agresifliği ve dövüş arzusu, Ferdinand'ın bu dürtüleri baskıladığını göstermektedir. Bilinç öncesinde, Ferdinand'ın savaşmak istemediği ama toplumsal beklentilerle çatışan içgüdüleri vardır. Bu sahne, bu bilinç öncesi çatışmaların açığa çıkma sürecini simgelemektedir.

Sahne 5'te yanlış anlaşılmalardan sonucu yakalanıp dövüş arenasına götürülmesi, Ferdinand'ın bilinçli olarak kaçmaya çalıştığı şiddetle zorla yüzleşmesini temsil etmektedir. Bilinç düzeyinde Ferdinand dövüşmek istemese de bilinç dışı düzeyde toplumun ona yüklediği beklentilerle yüzleşmektedir. Arenaya götürülmesi, bilinç dışındaki şiddet baskısının bilinç düzeyine çıkma çabasını yansıtmaktadır. Bu sahne, Ferdinand'ın bilinç dışındaki korkularının zorla açığa çıkarıldığı bir dönemi temsil etmektedir.

Sahne 6'da arena öncesinde Ferdinand, dövüşmek istemediği için içsel bir çatışma yaşamaktadır. Bu çatışma, bilinç öncesi düzeyde, dövüşmek zorunda kalma korkusu ve çevresel beklentilere karşı dirençle ilgilidir. Bilinç öncesindeki bu korkular, bilinç düzeyine çıkma ve Ferdinand'ı zorlama eğilimindedir. Bu sahne, Ferdinand'ın içsel çatışmalarını ve bilinç dışındaki arzularına direnme çabasını gözler önüne sermektedir.

Sahne 7'de arenada dövüşmeyi reddetmesi ve barışçıl doğasına sadık kalması, Ferdinand'ın kendi kimliğini bilinç düzeyinde kabul ettiğini göstermektedir. Bilinçli olarak dövüşmeyi reddeden Ferdinand, toplumun ve süperegounun beklentilerine boyun eğmeyi reddetmektedir. Bu sahne, karakterin kimlik bütünlüğünü sağladığı ve bilinç düzeyinde kendi

doğasını kabul ettiği bir zirve noktasıdır. Bu kabul, Ferdinand'ın bilinç dışındaki çatışmalarının ve toplumsal baskıların bilinçli bir karar ile son bulduğunu simgelemektedir.

Ferdinand Filminin Yapısal Gelişime Göre Analizi

Freud'un topografik modeli, zamanla id, ego ve süperegoyu içeren yapısal model olarak bilinen bir modele dönüşmüştür. Bu dönüşüm, psikanalizin kavramsal gelişiminde önemli bir ilerlemeye işaret etmekte olup zihinsel içeriklerin yalnızca kategorize edilmesinin ötesine geçerek bu yapıların birbirleriyle nasıl etkileşim içinde olduğunu açıklamaya odaklanmaktadır (Dewald, 1972; Hong, 2007). Yapısal model olarak da adlandırılan bu üçlü model, Freud tarafından kişiliğin dinamiklerini açıklamak amacıyla geliştirilmiştir (Caspi ve Moffitt, 2018). İnsan zihnini üç farklı fakat birbiriyle ilişkili bileşene ayıran bu model, id, ego ve süpereo kavramları etrafında yapılandırılmıştır. Her bir bileşen, bireyin davranış, düşünce ve duygularını şekillendirmede önemli bir rol oynamaktadır (Eagle, 2021). İd, temel içgüdüsel arzuları ve haz odaklı davranışları temsil ederken; ego, gerçeklik ilkesine göre hareket ederek id'in taleplerini gerçekçi ve sosyal olarak kabul edilebilir bir biçimde dengelemektedir. Süpereo ise toplumsal normları, ahlaki değerleri ve yasakları içselleştirerek bireyin davranışlarını toplumsal kurallar çerçevesinde denetlemektedir (Caspi ve Moffitt, 2018; Hong, 2007). Bu yapısal model, bireylerin içsel çatışmalarını ve bu çatışmaların davranış üzerindeki etkilerini daha anlaşılır hale getirmektedir (Eagle, 2021). Ferdinand filmi, yapısal modelin perspektifiyle analiz edildiğinde, karakterlerin ve olayların id, ego ve süpereo arasında nasıl bir etkileşim içinde olduğu daha net anlaşılabilir. Bu bağlamda, filmin karakter analizleri, her bir yapının birey üzerindeki etkilerini ve bu etkilerin dinamik süreçlerde nasıl şekillendiğini gözler önüne sermektedir.

Sahne 1'de Ferdinand'ın çiçeklere olan ilgisi ve savaşmaktan kaçınma arzusu, idin baskın olduğu bir davranıştır. İd, burada Ferdinand'ın doğal ve içgüdüsel bir şekilde çatışmadan kaçınma eğilimini ve anlık haz peşinde koşma isteğini temsil etmektedir. Diğer boğalar savaşmaya hazırlanırken Ferdinand'ın çiçeklerle vakit geçirmesi, haz ilkesine göre hareket eden idin etkisindedir. Bu sahnede süpereo, toplumsal beklentiler ve gelenekler

aracılığıyla temsil edilmektedir. Ferdinand'dan, güçlü bir boğa olması ve dövüş arenasına çıkması beklenir, bu da süperegonun baskısını simgelemektedir. Henüz ego tam olarak devrede değildir; Ferdinand, toplumsal baskılara direnerek idin isteklerini takip etmektedir. Ancak ego bu noktada devreye girmeye hazırlanmaktadır.

Sahne 2'de Ferdinand'ın kaçış kararı, bilinç dışındaki kaçma ve güvenli bir ortam arayışı ile şekillenmektedir. İd, tehlikeden uzak durma ve özgürlük arzusuyla bu sahnede tekrar kendini göstermektedir. Ferdinand'ın kaçış planını organize etmesi ve güvenli bir yer bulması gerektiğini anlaması egoya örnektir. Ego, burada idin arzularını (kaçış) tatmin etmek için bir çözüm bulmaktadır. Bu sahnede süperego, toplumun ve babasının dövüşçü bir boğa olma beklentisini temsil etmektedir. Ancak Ferdinand, süperegonun baskısına karşı koyarak kaçmayı seçmektedir. Süperegonun toplumsal normları burada bir baskı unsuru olarak kalmaktadır.

Sahne 3'te Ferdinand'ın yeni aileye katılması, huzur ve rahatlık arayışının bir sonucudur. İd, bu noktada güvenlik ve haz odaklı bir yaşam sürme arzusunu temsil etmektedir. Ego burada idin isteklerini gerçeklikle uzlaştırmaktadır. Ferdinand, barışçıl bir yaşam sürerek idin arzularını tatmin etmektedir. Aynı zamanda toplumsal normlardan (süperego) kaçınarak id ve süperego arasındaki çatışmayı dengelemeye çalışmaktadır. Toplumun dövüşçü bir boğa olma beklentisi süperego tarafından temsil edilmektedir. Ancak Ferdinand bu beklentilerden uzak, huzurlu bir yaşam sürmeye çalışarak süperegoyu bastırmaktadır.

Sahne 4'te gençlik döneminde Ferdinand'ın diğer boğalardan farklı oluşu, barışçıl doğası ve içgüdüsel arzuları daha da belirginleşmektedir. İdin baskınlığı, onun şiddetten kaçınma ve kendi doğasına sadık kalma arzularında görülmektedir. Bu noktada ego, Ferdinand'ın id ve süperego arasındaki çatışmasını yönetmektedir. Ego, idin isteklerini gerçekleştirmek için gerçekçi yollar bulmaya çalışmaktadır. Bu süreçte toplumsal baskılardan uzak kalma çabası devam etmektedir. Toplumsal normlar ve diğer boğaların dövüşçü kimliği

süperregonun baskısını artırmaktadır. Ferdinand bu beklentilere uymadığı için içsel bir çatışma yaşamaktadır. Süperregonun dövüşçü boğa olma yönündeki baskısı artmaktadır.

Sahne 5'te id, Ferdinand'ın kaçma ve kendini koruma içgüdüsünü temsil etmektedir. Ancak dövüş arenasına götürüldüğünde, idin haz arayışını tatmin etmek neredeyse imkansız hale gelmektedir. Ego burada çatışma içindedir. Ferdinand, kaçış arzusu (id) ve toplumun dövüş baskısı (süperego) arasında bir denge bulmak zorundadır. Ego, Ferdinand'ın dövüşmeme arzusunu yönetmeye çalışır, ancak çevresel baskıların etkisi altındadır. Süperregonun baskısı en yoğun şekilde bu sahnede ortaya çıkmaktadır. Toplumsal normlar ve dövüş arenasına çıkarılma beklentisi süperregonun tam anlamıyla devrede olduğu bir andır. Ferdinand'ın dövüşmesi gerektiğine dair baskı, süperregonun en güçlü temsilidir.

Sahne 6'da id, Ferdinand'ın dövüşten kaçınma ve barışçıl kalma arzusu olarak ortaya çıkmaktadır. Ferdinand içgüdüsel olarak dövüşmek istemez ve kendi doğasına sadık kalmak istemektedir. Ego, idin isteklerini (dövüşmeme) ve süperregonun baskılarını (dövüşme beklentisi) yönetmek zorundadır. Bu sahne, egonun Ferdinand'ın arzularını ve toplumun beklentilerini dengelemeye çalıştığı anı temsil etmektedir. Ego, bir çözüm bulmak için gerçekçi bir yol aramaktadır. Süperregonun dövüş arenasında gösterdiği baskı, Ferdinand'ın içsel çatışmasını artırmaktadır. Toplumun dövüş beklentileri süperego tarafından zorlanır, ancak Ferdinand buna direnmektedir.

Sahne 7'de id, Ferdinand'ın arenada dövüşü reddetmesi ve kendi doğasına sadık kalma arzusunda son kez güçlü bir şekilde kendini göstermektedir. O, haz arayışı peşindedir, ancak bu haz şiddet yoluyla değil, barış yoluyla sağlanmaktadır. Bu sahnede ego, Ferdinand'ın id ve süperego arasındaki çatışmasını başarılı bir şekilde yönetmektedir. Ego, idin (barış) isteklerini gerçekleştirmeye çalışır ve toplumsal beklentilere (süperego) boyun eğmemektedir. Süperego'nun dövüşme baskısı burada sona ermektedir. Ferdinand, toplumsal normların ve süperregonun beklentilerini reddederek, kendi kimliğini kabul etmektedir. Süperregonun çatışma yaratma gücü azalır ve Ferdinand özgürlüğünü kazanmaktadır.

Ferdinand Filminin Psikoseksüel Gelişime Göre Analizi

Sigmund Freud'un psikoseksüel gelişim kuramı, insan kişiliğinin çocukluk döneminde belirli aşamalardan geçerek geliştiğini öne süren psikanalitik kuramın temel bir taşıdır (Benders, 2011). Freud, kişilik gelişimini beş ana aşama üzerinden tanımlar ve her aşamanın, libidonun erojen odağı ile karakterize olduğunu belirtmektedir (Freud, 2015). Bu aşamalar sırasında yaşanan deneyimlerin, bireyin yetişkinlikteki kişiliği ve davranışları üzerinde önemli etkileri olduğuna inanmaktadır (Whoolery, 2016). İlk aşama olan Oral Evre, 0-1 yaş arasını kapsar ve ağız bölgesine odaklanır; emme ve ısırma davranışları bu evrenin temel faaliyetleridir. Bu evrede güven ve bağımlılık temaları öne çıkar ve eğer bu evrede fiksasyon (saplanma) yaşanırsa, bireyin yetişkinlikte bağımlılık veya saldırganlık gibi sorunlarla karşılaşabileceği düşünülmektedir (Freud, 1905).

Anal Evre, 1-3 yaş arasında olup anüs bölgesine odaklanır; tuvalet eğitimi bu evrenin en önemli konusudur (Fliegel, 1973). Kontrol ve düzenlilik ile ilişkili olan bu evrede, fiksasyonun bireyi anal-kalıcı (takıntılı) veya anal-ekspulsif (dağınık) bir kişilik geliştirmeye yönlendirebileceği ifade edilmektedir (Elkatawneh, 2013). Üçüncü aşama olan Fallik Evrede 3-6 yaş arasında olan çocuk cinsel organlarına odaklanmaktadır. Bu evrede Oedipus kompleksi (erkekler için) ve Electra kompleksi (kızlar için) gibi duygusal çatışmalar yaşanabilmektedir (Popper, 2016). Fiksasyon, otorite figürleriyle veya cinsel kimlik ile ilgili sorunlara yol açabilmektedir (Benders, 2011).

Latent (Gecikme) Evre, 6 yaş ile ergenlik dönemi arasını kapsar ve cinsel duyguların bastırıldığı bir evredir. Bu evrede, sosyal beceriler ve ilişkiler ön plana çıkar ve bu evre, sosyal gelişim için kritik bir dönem olarak kabul edilmektedir (Plagens-Rotman ve ark., 2024). Son olarak, Genital Evre ergenlik ile başlar ve yetişkinlik boyunca devam etmektedir. Bu evrede odaklanma olgun cinsel yakınlık ve ilişkiler üzerindedir (Plagens-Rotman ve ark., 2024). Freud, bu aşamada bireyin farklı yaşam alanları arasında denge kurarak sağlıklı ilişkiler geliştirebileceğini öne sürmektedir (Whoolery, 2016). Herhangi bir aşamada yaşanan çözülmemiş çatışmalar, yetişkinlik döneminde kişilik özellikleri veya davranış bozuklukları olarak ortaya çıkabilmektedir (Robbins, 2018). Örneğin, oral evrede fiksasyon yaşayan birinin

sigara içmek veya aşırı yemek yemek gibi alışkanlıklar geliştirmesi, anal evrede fiksasyon yaşayan birinin ise aşırı organize veya dağınık bir kişilik sergilemesi mümkündür (Cimino, 2024). Freud'un bu kuramı, biyolojik dürtüler ile sosyal deneyimler arasındaki etkileşimi vurgulayarak, erken çocukluk deneyimlerinin yetişkin kişiliği ve davranışı üzerindeki etkisini ön plana çıkarmaktadır (Ivinson, 2024).

Tablo 4

Filmin Psikoseksüel Gelişime Göre Analizi

Sahne	Topografik Modeldeki Yeri
1	Oral Evre
2	Anal Evre
3	Latent Evre
4	Latent Evre
5	Fallik Evre
6	Fallik Evre
7	Genital Evre

Freud'a göre, oral evre doğumdan yaklaşık bir yaşına kadar sürer ve ağız, bu evredeki temel haz kaynağıdır (Benders, 2011). Ferdinand'ın çocukluk döneminde şiddet ve dövüşe ilgisizliği, oral evrenin güven ve rahatlıkla ilgili temel ihtiyaçlarına işaret etmektedir. Sahne 1'de çiçeklere olan ilgisi ve huzur arayışı, oral evredeki temel güven duygusunun temsilidir. Ferdinand, bu evrede içgüdüsel olarak sakinlik ve güvenlik aramaktadır ve bu durum çiçeklerle ilgilenmesiyle gösterilmektedir.

Anal evre, bireyin kontrol ve düzen arayışına girdiği, yaklaşık 1 ila 3 yaş arasındaki evreyi kapsamaktadır. Sahne 2'de Ferdinand'ın babasının dövüş için gitmesiyle birlikte kaçma kararı, bu evredeki kontrol arayışının bir yansımasıdır. Anal evrede birey, dış dünyayı kontrol etmeye çalışmaktadır. Ferdinand'ın kaçışı, kendi hayatı üzerinde kontrol sağlama arzusunun bir göstergesidir. Burada, toplumsal normlar ve çevresel baskılara karşı kendi iradesini ortaya koyma çabası ön plandadır.

Fallik evre, 3 ila 6 yaş arasında, çocuğun cinselliğini ve kimliğini keşfetmeye başladığı evredir. Sahne 5'te Ferdinand'ın yakalanması ve dövüş arenasına götürülmesi, fallik evredeki kimlik arayışına benzer bir süreci simgeler. Bu evrede birey, kimlik ve cinsellik üzerine düşünmeye başlamaktadır. Ferdinand, kendi kimliğini ve arzularını keşfederken, toplumun beklentilerine karşı gelmeye çalışmaktadır. Dövüş arenasına götürülmesi, toplumun şiddet ve güç üzerinden dayattığı kimlik beklentisini temsil etmektedir. Fallik evrenin bir diğer önemli özelliği, bireyin kendini tanıma ve kabul etme sürecidir. Sahne 6'da Ferdinand, dövüş arenasına girmeden önce içsel bir çatışma yaşar; bu, kendi kimliği ile toplumsal beklentiler arasındaki çatışmanın bir yansımasıdır. Bu evrede, Ferdinand'ın kendi kimliğini kabul etme çabası, cinsel ve sosyal kimliğini bulma arzusunu simgelemektedir. Arena öncesindeki bu çatışma, fallik evredeki kimlik arayışının bir metaforu olarak görülebilmektedir.

Latent evre, 6 ila 12 yaş arasında cinsel dürtülerin bastırıldığı ve bireyin sosyal ve entelektüel gelişimine odaklandığı evredir. Sahne 3'te Ferdinand'ın yeni bir aileye katılması ve huzurlu bir hayat sürmeye başlaması, bu evredeki sosyalleşme ve uyum süreçlerine işaret etmektedir. Bu sahnede, cinsel dürtüler arka planda kalıp Ferdinand'ın toplumla olan ilişkisi ön plana çıkmaktadır. Latent evrede birey, dış dünyayla ilişkilerini geliştirmektedir. Ferdinand'ın yeni aile ortamında kendini bulmaya çalıştığı sahne latent evreye örnek gösterilebilir. Sahne 4'te Ferdinand'ın gençlik döneminde, diğer boğalardan farklı olduğunu fark etmesi ve barışçıl doğası bu evrede de devam etmektedir. Latent evrenin devamında, bireyin sosyalleşme ve ahlaki gelişimi önem kazanmaktadır. Ferdinand'ın içgüdüsel olarak dövüşmek istememesi ve çevresiyle olan farkı, onun içsel gelişimini sürdürdüğünü göstermektedir. Bu evrede cinsellik arka planda kalırken, kişilik gelişimi ve sosyal etkileşimler ön plandadır.

Genital evre, ergenlikten yetişkinliğe kadar uzanan ve cinsel dürtülerin olgunlaştığı son gelişim evresidir. Bu evrede birey, cinsel kimliğini ve sosyal rollerini tam olarak benimsemektedir. Sahne 7'de Ferdinand'ın arenada dövüşmeyi reddetmesi ve kendisi olma

yolunda büyük bir adım atması, onun kendi kimliğini tamamen kabul ettiği genital evreye geçişini simgelemektedir. Bu evrede, birey olgun bir kimlik kazanır, arzularını ve sosyal beklentileri dengeler. Ferdinand, bu sahnede kendi kimliğini kabul eder ve toplumun beklentilerine boyun eğmez. Bu durum genital evredeki kişilik olgunlaşmasını temsil etmektedir.

Tartışma ve Sonuç

Ferdinand filmi, Freud'un psikanalitik kuramları çerçevesinde analiz edildiğinde, karakterlerin içsel dünyalarını, toplumsal baskılarla olan ilişkilerini ve kişilik gelişimlerini anlamak açısından zengin bir inceleme fırsatı sunmaktadır. Ferdinand, diğer boğalardan farklı olarak, şiddet ve gç gösterisine dayalı bir hayat yerine, barışçıl bir yaşam tarzını seçerek içgüdüsel arzularını ve toplumun ondan beklediği rolleri sorgulamaktadır. Freud'un topografik modeli, yapısal modeli ve psikoseksüel gelişim kuramı üzerinden yapılan analizler, Ferdinand'ın bilinç dışı arzuları, idin içgüdüsel tepkileri, egonun gerçeklik ilkesine dayalı denge arayışı ve süperegonun toplumsal baskıları arasında nasıl bir çatışma yaşadığını ortaya koymaktadır.

Topografik model, Ferdinand'ın bilinç, bilinç öncesi ve bilinç dışı süreçleri nasıl deneyimlediğini ve özellikle çocukluk döneminden itibaren bilinç dışı arzularının nasıl şekillendiğini anlamada etkili bir araç sunmuştur. Yapısal model ise *Ferdinand*'ın id, ego ve süperego arasındaki çatışmaları ve bu çatışmaların nasıl zlmeye çalışıldığını göstermiştir. Psikoseksüel gelişim kuramı bağlamında ise *Ferdinand*'ın kimlik arayışı, çocukluk evrelerinden başlayarak cinsel kimlik ve sosyal rollerini kabul ettiği olgunlaşma sürecine kadar detaylı bir şekilde analiz edilmiştir. Özellikle fallik ve genital evreler, *Ferdinand*'ın toplumun beklentilerine karşı direnişi ve kendi kimliğini keşfetme sürecinde kritik bir rol oynamıştır.

Film, bireyin içsel çatışmalarını, toplumsal normlarla olan mücadelesini ve kimlik keşfini yansıtarak izleyiciye hem psikolojik hem de toplumsal açıdan önemli mesajlar

vermektedir. *Ferdinand*'ın yolculuğu, bireyin kendi doğasına sadık kalarak toplumsal baskılara karşı durabileceğini ve içsel huzura ulaşabileceğini gösteren güçlü bir örnektir.

Öneriler

Psikanalitik film analizi, eğitim ve terapi süreçlerinde oldukça güçlü bir araç olarak kullanılabilir. Psikanalitik Kuram, filmlerin analizinde karakter gelişimi, bilinç dışı süreçler ve çatışmaları değerlendirmek için önemli bir çerçeve sunar. Bu bağlamda, filmlerdeki karakterlerin içsel motivasyonları, psikolojik çatışmaları ve toplumsal normlara karşı direnişleri derinlemesine incelenebilir. Özellikle *Ferdinand* gibi animasyon filmleri, psikanalitik kuramı öğrenmek ve öğretmek için değerli bir kaynak olabilir. Öğrenciler ve terapistler, bu tür analizler aracılığıyla psikanalitik kavramları daha somut bir şekilde anlayabilir ve uygulayabilirler. *Ferdinand*'ın hikayesi, bireyin içsel dünyasında yaşadığı çatışmalar ve toplumun beklentilerine karşı verdiği mücadele gibi temalar üzerinde yoğunlaşarak, psikanalitik kuramın pratikte nasıl uygulanabileceğini açıkça göstermektedir.

Çocuk filmlerinin psikanalitik açıdan incelenmesi, çocukların kimlik gelişimini, toplumsal normlarla olan ilişkilerini ve korkularını anlamak için önemli bir yöntem sunar. Psikanalitik Kuram, çocukların bilinç dışı süreçlerinin animasyon filmleri aracılığıyla nasıl yansıdığını anlamamıza olanak sağlar. Bu doğrultuda, çocuk filmleri daha derin bir şekilde analiz edilerek, çocuk psikolojisi üzerine yapılan araştırmalara katkıda bulunulabilir. Animasyon filmleri, çocukların bilinç dışı korkularını ve kimlik gelişim süreçlerini anlamaya yönelik önemli ipuçları sunar. Özellikle *Ferdinand* gibi filmler, bireyin içsel dünyası ile toplumsal baskılar arasındaki dengeyi göstermesi açısından psikanalitik analiz için zengin bir materyal sunmaktadır.

Ferdinand'ın kimlik arayışı ve toplumsal beklentilere karşı gösterdiği direniş, bireyin kimlik gelişimi sürecinde karşılaştığı zorluklara dikkat çeker. Kimlik gelişimi sırasında birey, kendini toplumsal normlara uyum sağlama baskısı altında bulur ve bu baskıya direnme sürecinde kimliğini keşfeder. *Ferdinand*'ın hikayesi, genç bireyler için kimlik çatışmalarının ve toplumsal baskıların nasıl aşılabileceği konusunda farkındalık yaratma potansiyeline

sahiptir. Eğitimciler ve terapistler, bu film gibi örneklerle bireylerin kimliklerini keşfetmelerine yardımcı olacak eğitim programları ve terapötik süreçler geliştirebilirler.

Toplumsal normlar ve birey üzerindeki baskılar ise filmdeki bir diğer önemli temadır. Ferdinand'ın toplumsal beklentilere ve geleneksel normlara karşı çıkışı, bireyin bu tür baskılarla nasıl başa çıkabileceğine dair önemli mesajlar sunar. Bireyler, toplum tarafından belirlenen normlarla atıştıklarında bu baskılara karşı nasıl direnç gösterebileceklerine dair farkındalık kazanabilirler. Özellikle gençler ve çocuklar için bu tür filmler, toplumsal baskılara karşı bireysel özgürlüğünün nasıl savunulabileceğine dair ilham verici olabilir. Eğitim ve bilinçlendirme çalışmaları, bireylerin bu tür baskılarla nasıl başa çıkabileceklerine dair stratejiler geliştirmelerine yardımcı olabilir.

Psikanalitik kuramın film analizlerinde kullanımı, kuramsal bilgilerin daha somut ve anlaşılır bir şekilde uygulanmasına olanak tanır. *Ferdinand* gibi filmler, psikanalitik kavramları açıklamak ve bu kavramların günlük hayattaki örneklerle nasıl keşiştiğini göstermek için kullanılabilir. Psikanalitik Kuram, film analizi yoluyla uygulandığında, bireylerin içsel çatışmalarını ve toplumsal rollerle ilgili mücadelesini daha iyi anlamaya yardımcı olabilir. Bu, özellikle psikoloji öğrencileri ve terapistler için değerli bir öğrenme aracı olabilir, çünkü psikanalitik kavramların pratikte nasıl işlediği bu filmler aracılığıyla daha net görülebilir.

Animasyon filmleri üzerinden toplumsal eleştiriler yapmak da bu tür filmlerin analizinde önemli bir unsurdur. Ferdinand filmi, bireyin toplumsal normlara ve beklentilere karşı nasıl bir duruş sergileyebileceğini etkili bir şekilde göstermektedir. Bu film gibi animasyonlar, toplumsal cinsiyet, kimlik, şiddet ve ahlak gibi konuları ele alarak, izleyicilerin bu temalar hakkında derin düşünmelerini sağlayabilir. Özellikle ocuklara yönelik animasyon filmleri, toplumsal eleştiriler sunarken izleyicilerin bu sorunları daha genç yaşlarda anlamalarına katkıda bulunabilir. Ferdinand, bu anlamda bireyin özgürlüğünü savunma ve kendini kabul etme temasını işlerken, toplumsal baskılara karşı direnişin önemli bir örneğini sunmaktadır.

Ferdinand filmi, Freud'un psikanalitik kuramlarına dayalı bir perspektifle analiz edildiğinde, karakterlerin içsel dünyalarını ve toplumsal beklentilere karşı mücadelelerini etkili bir şekilde yansıtan bir yapım olarak öne çıkmaktadır. Psikanalitik film analizi, bireysel kimlik, toplumsal normlar, arzu ve çatışma gibi temaları derinlemesine keşfetmek için zengin bir araç sunmaktadır. Bu film, sadece bireysel düzeyde değil aynı zamanda toplumsal ve kültürel bağlamlarda da önemli mesajlar ileterek izleyicilere derin bir düşünme fırsatı sunmaktadır.

Çıkar Çatışması: Yazar çıkar çatışması bildirmemiştir.

Finansal Destek: Yazar bu çalışma için finansal destek almadığını beyan etmiştir.

Etik Kurul Onayı: Bu çalışma için etik kurul onayı gerektirmemektedir.

Yazar Katkıları: Fikir/Kavram/Tasarım: **M.B.** Veri Toplama ve/veya İşleme: **M.B.** Analiz ve/veya Yorum: **M.B.** Kaynak Taraması: **M.B.** Makalenin Yazımı: **M.B.** Eleştirel İnceleme: **M.B.** Onay: **M.B.**

Kaynakça

- Aoki, V. C. G. ve Simi dos Santos, S. S. (2020). Film analysis in management: a journey through the metaphors of the concept of leadership. *Revista de Gestao*, 27(2), 119-134
<https://doi.org/10.1108/REGE-08-2018-0086>
- Benders, D. S. (2011). Exploration of Identity Theory to Explain the Development of Personal Values. *SSRN Electronic Journal*. <https://doi.org/10.2139/SSRN.1973653>
- Bina, O., Mateus, S., Pereira, L. ve Caffa, A. (2014). *The Future Imagined : Exploring Utopia and Dystopia in Popular Art As a Means of Understanding Today'S Challenges and Tomorrow'S Options*. 5th International Conference on Future-Oriented Technology Analysis (FTA) - Engage Today to Shape Tomorrow Brussels, 27-28 November 2014, November.
- Cameron, P. (1967). Confirmation of the Freudian Psychosexual Stages Utilizing Sexual Symbolism. *Psychological reports*. 21(1), 33–39.
<https://doi.org/10.2466/PR0.1967.21.1.33>
- Cimino, S. (2024). Rereading and rethinking: reflections towards the society of 2030 from Freud's three essays on the theory of sexuality and the case of Dora. *Psychodynamic Practice*, 1-12. <https://doi.org/10.1080/14753634.2024.2344984>
- Daiello, V. (2010). (K)not an Impasse: Working Through Lacanian Theory as Research Methodology. *Visual Arts Research*, 36(2), 83-102.
<https://doi.org/10.1353/VAR.2010.0010>
- Denno, D. W. (2005). Criminal law in a post-Freudian world. *U. Ill. L. Rev.*, 601.
- Eagle, M. N. (2021). Toward a Unified Psychoanalytic Theory: Foundation in a Revised and Expanded Ego Psychology. *Toward a Unified Psychoanalytic Theory: Foundation in a Revised and Expanded Ego Psychology*, 1–341.
<https://doi.org/10.4324/9781003182863>
- Elkatawneh, D.-H. (2013). Freud's Psycho-Sexual Stages of Development. *SSRN Electronic Journal*. <https://doi.org/10.2139/SSRN.2364215>
- Fliegel, Z. O. (1973). Feminine psychosexual development in Freudian theory: a historical reconstruction. *Psychoanalytic Quarterly*, 42(3), 385-408.
<https://doi.org/10.1080/21674086.1973.11926640>
- Freud, S. (1989). The Ego And The Id (1923). *TACD Journal*, 17(1), 5-22.
<https://doi.org/10.1080/1046171X.1989.12034344>
- Freud, S. (2015). *Sigmund freud psychosexual development stages pdf*.
- Freud, S. (2019). 2. The Interpretation of Dreams. *Literature and Psychoanalysis*, 29–33.
<https://doi.org/10.7312/KURZ91842-004/HTML>

- Freud, S., ve Boehlich, W. (1990). *The letters of Sigmund Freud to Eduard Silberstein, 1871-1881*. 203.
- Frosh, S. (2014). The Freudian Century. *A Concise Companion to Psychoanalysis, Literature, and Culture*, 13–33. <https://doi.org/10.1002/9781118610169.CH1>
- Gedo, J. E., ve Goldberg, A. (1976). *Models of the mind: A psychoanalytic theory*. University of Chicago Press.
- Green, S. R., & Vanheule, S. (2024). Hontologie: A Lacanian theory of shame. *Theory & Psychology*, 34(1), 90-107. <https://doi.org/10.1177/09593543231199494>
- Hawley, E. (2015). Reimagining the horror genre in children’s animated film. *M/C Journal*, 18(6).
[/articles/journal_contribution/Reimagining_the_horror_genre_in_children_s_animated_film/22927460/1](https://doi.org/10.1177/1070496515601111)
- Hong, T. Y. (2007). Development of freudian theory. *Psychoanalysis*, 18(1), 28-32.
- Ivinson, G. (2024). Troubling and diffracting Winnicott’s pioneering approach to playing through Deleuze’s ontology for early childhood education. *Pedagogy, Culture ve Society*, 32(4), 953–966. <https://doi.org/10.1080/14681366.2024.2355111>
- Jack, C., ve Porter, Dr. J. E. (2011). *The Ambiguous Captain Jack Sparrow: Destabilizing Gender, Politics and Religion in Disney’s Pirates of the Caribbean*.
- Jones, R. S. (2022). Processes of Abjection: Toward a Marxist Theory of Horror. *Lit: Literature Interpretation Theory*, 33(4), 277-295.
<https://doi.org/10.1080/10436928.2023.2166308>
- Kalita, J. (2021). *Influences of unconscious mind in human behavior (a study)*. *Journal of Research in Humanities and Social Science*, 9(10), 2321-9467.
- Kościelecka, I. (2020). *Theory of Fetish, Psychoanalysis and Feminine Dis-Pleasure in Visual Arts*. Proceedings of The International Virtual Conference on Social Sciences.
<https://doi.org/10.33422/IVCSS.2020.05.156>
- Leite, N. R. P., Pitombo Leite, F., Takerissa Nishimura, A., Batista da Silva, M. A., ve Gomes dos Santos, E. (2021). Film Analysis in Management Research: Knowing Why and How to Use It. *Gestão ve Regionalidade*, 37(112).
<https://doi.org/10.13037/gr.vol37n112.7666>
- Lewin, B. D. (1955). Dream psychology and the analytic situation. *The Psychoanalytic Quarterly*, 24(2), 169-199. <https://doi.org/10.1080/21674086.1955.11925980>
- Luo, Z. (2024). Analysis of the Dual Subject Identity Cognitive Construction Mechanism in 100 Flowers Hidden Deep Based on Lacanian Three Worlds Theory. *Communications in Humanities Research*, 24(1). <https://doi.org/10.54254/2753-7064/24/20231726>

- Nurmina, N., ve Rinaldi, R. (2021). Influence of exposure to children’s movies on television on theory-of-mind acquisition in preschoolers. *International Journal of Health ve Medical Sciences*, 4(1), 44-49. <https://doi.org/10.31295/ijhms.v4n1.650>
- Piatti-Farnell, L., ve Nairn, A. (2023). The Magic of Media and Culture. *M/C Journal*, 26(5). <https://doi.org/10.5204/mcj.3018>
- Plagens-Rotman, K. M., Merks, P., Pisarska-Krawczyk, M., Szymajda, W., Kędzia, W., ve Jarzabek-Bielecka, G. (2024). The importance of knowledge of the fundamentals of proper psychosexual development in nursing practice, including aspects related to autosexual behaviour - The role of nurses in sexual education. <https://doi.org/10.2478/PIELXXIW-2024-0007>
- Popper, K. R. (2016). The worlds 1, 2, and 3. *Myths and Mythologies: A Reader*, 96–108. <https://doi.org/10.4324/9781315475776-13/>
- Robbins, M. (2018). The Primary Process: Freud’s Profound Yet Neglected Contribution to the Psychology of Consciousness. *Psychoanalytic Inquiry*, 38(3), 186-197. <https://doi.org/10.1080/07351690.2018.1430965>
- S., F. (1905). Three Essays on the Theory of Sexuality. 7, 125-243. <https://cir.nii.ac.jp/crid/1574231874476728448>
- Sekmen, M. (2022). Babanın adını reddetme temelinde “The Piano” filmine Lacancı bakış. *Rumeli Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi*, 26. <https://doi.org/10.29000/rumelide.1076378>
- Tan, P. B. (2018). Evaluating the “Unconscious in Dream” between Sigmund Freud and the Buddhist Tipitaka. *The Journal of International Association of Buddhist Universities (JIABU)*, 11(2), 325-340.
- Tsikandilakis, M., Bali, P., Derrfuss, J., ve Chapman, P. (2019). The unconscious mind: From classical theoretical controversy to controversial contemporary research and a practical illustration of the “error of our ways.” In *Consciousness and Cognition* (Vol. 74). <https://doi.org/10.1016/j.concog.2019.102771>
- Türkmen, M. (2020). Investigation of the Responses of Children to Animated Film That They View. *Educational Policy Analysis and Strategic Research*, 15(4), 191-213. <https://doi.org/10.29329/epasr.2020.323.11>
- Vanheule, S. (2011). A Lacanian perspective on psychotic hallucinations. *21*(1), 86-106. <https://doi.org/10.1177/0959354310369275>
- Vanheule, S. (2013). The psy-complex revisited: Lacanian psychoanalysis and critical theory. *Theory and Psychology*, 23(5), 695-697. <https://doi.org/10.1177/0959354313483681>
- Whoolery, M. (2007). Are children morally inferior to adults?. *Alif: Journal of Comparative Poetics*, 27, 114-132.

Extended Abstract

Psychoanalytic theory, particularly Freudian psychoanalysis, offers a robust framework for analyzing film by uncovering the unconscious motivations, symbolic meanings, and psychological dynamics that shape human behavior (Luo, 2024). Rooted in Sigmund Freud's pioneering work in the late 19th and early 20th centuries, psychoanalysis has profoundly influenced various disciplines, including psychology, literature, and cultural studies (Frosh, 2014). Freud's theory delves into the functions of the mind through concepts such as the id, ego, superego, and stages of psychosexual development. These components provide insight into human behavior by examining the tensions between primal desires, rational thinking, social norms, and internalized values. Freudian concepts thus serve as essential tools for understanding character motivations and narratives, revealing how unconscious forces shape actions and emotional responses. Within this framework, the id operates on the pleasure principle, representing basic instincts and desires, while the ego functions under the reality principle, mediating between these primal urges and the external world. The superego, embodying moral standards, internalizes societal expectations and values. Together, Freud's structural model and psychosexual development theory underscore how early experiences and unresolved conflicts significantly shape adult identity, behavior, and mental health (Kościelecka, 2020).

The animated film *Ferdinand* serves as an insightful case for Freudian analysis, exploring universal themes of self-identity, internal conflict, and social expectations. The story follows Ferdinand, a gentle bull who defies society's aggressive expectations by choosing a peaceful life connected with nature. Rather than embracing the violent role assigned to him, he finds fulfillment in peaceful activities, such as enjoying the beauty of flowers, symbolizing his deep desire for personal freedom and self-expression. Ferdinand's journey captures an ongoing internal struggle, where his wish to remain true to himself contrasts sharply with societal pressures to conform. Through the application of Freudian concepts like unconscious desires, ego balancing, and defense mechanisms, this study aims to

uncover the psychological intricacies underlying Ferdinand's quest for authenticity and his subtle resistance to societal expectations. By examining Ferdinand's experiences through Freud's topographic and structural models, this analysis sheds light on the universal process of self-discovery and the challenges of balancing personal identity with external demands. Ultimately, this work highlights the continued relevance of Freudian theory in understanding character dynamics and narrative depth in film, especially in animation, which often tackles complex psychological themes in ways that resonate with both children and adults.

Methods

This descriptive study employs a qualitative film analysis method to examine "Ferdinand" through a psychoanalytic lens, focusing on Freud's structural and topographic model theories. Key scenes of the film were selected, analyzed according to Freud's structural model (id, ego, superego) and topographic model (conscious, preconscious, unconscious), and aligned with psychosexual development stages. Each scene was coded based on the character's behaviors, unconscious motivations, and inner conflicts. For instance, Ferdinand's journey from a peaceful calf to an arena fighter was evaluated within Freud's stages of psychosexual development to highlight his identity struggles and social resistance.

Results

The psychoanalytic analysis of Ferdinand highlights key scenes that bring foundational Freudian concepts to life, illustrating how Ferdinand's journey reflects his inner conflicts between primal desires, societal expectations, and the development of his personal identity. In scenes from Ferdinand's childhood, his gentle, nonviolent nature emerges as he finds pleasure in the simple act of smelling flowers, setting him apart from his more aggressive peers. This preference embodies the id's pleasure principle, which seeks immediate gratification through peaceful and beautiful experiences, contrasting with the environment's expectations of aggression. Ferdinand's inclination toward peace symbolizes an instinctual rejection of the societal role imposed upon him, marking the beginning of his inner struggle. As he matures, his eventual escape from the farm reveals the increasing role of the

ego, which mediates between his personal desires and the harsh realities around him. This escape is not merely a reaction to fear; it is a calculated decision that reflects his ego's effort to secure freedom within the boundaries of what is achievable, demonstrating the ego's balancing act between the id's pursuit of peace and the constraints of his environment.

Later, when Ferdinand is forced into the bullfighting arena, he faces the ultimate conflict between his nonviolent identity and the violent role society expects him to play. Here, the influence of the superego is evident, as social expectations press Ferdinand to conform to an aggressive image. Yet, he chooses not to participate in the fight, reinforcing his commitment to his peaceful nature and illustrating the resilience of his ego, which continues to prioritize personal values over external demands. Additionally, Ferdinand's journey can be seen through the lens of Freud's psychosexual stages. The childhood scenes reflect the oral stage, where he seeks comfort in nurturing activities, while his escape symbolizes the anal stage, as he asserts control and independence. In the bullfighting arena, Ferdinand's self-reflection and rejection of violence correspond with the genital stage, where he affirms his mature identity, embodying balance and authenticity. Each stage of his journey reveals deeper insights into his psychological development, portraying his gradual assertion of personal values and identity. Through these pivotal scenes, Ferdinand captures the complexities of self-discovery, depicting a character's resistance to societal norms in the pursuit of a life that resonates with his inner truth.

Discussion

The psychoanalytic analysis of *Ferdinand* demonstrates how the film, although aimed at children, provides a nuanced narrative that reflects inner struggles and societal pressures. Freud's topographic and structural models allow for a deeper understanding of *Ferdinand's* journey as a metaphor for individual resistance against social norms. The film's progression illustrates key Freudian principles, portraying inner conflict, identity search, and the process of self-acceptance. This analysis highlights *Ferdinand* as an educational tool for

understanding psychoanalytic theory and suggests that animated films can reveal complex psychological themes, contributing to character and narrative studies in psychoanalysis.